

POSUDEK VEDOUCÍHO KVALIFIKAČNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní magisterské zkoušce.

DIPLOMANT: BERECKOVÁ Andrea**Obor: Herectví ALD****VEDOUČÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE: doc. MgA. et Mgr. Karel František Tománek**

Diplomovou práci „Cesty ve vlaku“ se mnou začala Andrea Berecková konzultovat v době vypuknutí pandemie koronaviru. Pravidelně mi zasílala dílčí výstupy k připomínkám. Zpracovala je dle vlastního uvážení a v rozsahu, který považovala za rozumný. Při psaní práce postupovala samostatně, od první konzultace bylo evidentní, že přesně ví, co je jejím záměrem a jak ho chce dosáhnout.

Předložený text analyzuje některé problémy, které pro studenty bakalářského programu herectví nastaly při přechodu na nový magisterský program. Konkrétně ji zajímal především okamžik vstupu do praxe, resp. prvního angažmá. Snažila se zjistit, s jakými problémy se studenti nejčastěji potýkali, a zdali – a v jaké míře – jim znalosti, zkušenosti a dovednosti nabyté ve škole vstup do praxe usnadnily, anebo naopak zkomplikovaly.

Zjednodušujícímu subjektivnímu pohledu se vyhnula především díky první části diplomové práce, ve které se zabývá výsledky dotazníkového šetření, kterému podrobila absolventy tří hereckých ročníků, jichž se uvedená změna nejvíce dotkla.

Za hodnou pozornosti považuji skutečnost, že dvě třetiny respondentů měly zájem o angažmá ve stálém souboru, a to i přesto, že si byly dobře vědomi toho, že za to zaplatí ztrátou jisté míry tvůrčí svobody. Praktické a utilitární hledisko tak kontrastuje s tím, pro koho – a jak – je koncipován navazující magisterský stupeň studia.

Otázka praktického výkonu povolání představuje pro absolventy bakalářského studia – zvláště pak herectví – důležitou úlohu a škola by – podle diplomantky – měla myslet na to, aby jim tento přechod nikoli snad usnadnila ale v dostatečné míře umožnila:

„Rozumím argumentům, že Katedra nechce, aby divadlo DISK bylo nadále výkladní skříní „talentů“, místem kam si režiséři chodí vybírat herce. Ale koneckonců zůstává místem, kam si chodí režiséři, umělci šéfové a jiní vybírat režiséry, scénografy a další. Problém je, že tento záměr (že, divadlo DISK není „obchod s čerstvým masem“), takto vnímají jen lidé propojení s katedrou alternativního a loutkového divadla. A to patrně jen lidé, s Katedrou úzce spolupracující. Širokou profesionální divadelní veřejností je DISK takto vnímán a ještě dlouhou dobu bude. Většina mnou oslovených studentů se o této problematice v odpovědích zmiňuje. Jak

„mohu tvořit vlastní projekty, když mě nikdo nenaučil, jak je zafinancovat? Jak pro ně najít prostor k prezentaci, když nikdo neviděl žádnou mou práci, protože byla hrána pouze jednou v rámci klauzur?“ (17)

Zatímco první část diplomové práce vychází – jak bylo výše uvedeno – z výsledků dotazníkové šetření mezi absolventy bakalářského studia herectví, druhá část je výsostně osobní. Andrea Berecková otevřeně popisuje vlastní zkušenosti, které nebyla během první sezóny angažmá v Činoherním studiu města Ústí nad Labem.

Právě v této části – podle mého soudu – prokázala, to, co by mělo být hlavní devizou absolventa herectví na KALD DAMU: schopnost nejen herecké sebereflexe, ale i dramaturgického uvažování, které dokáže individuální výkon vřadit i do širšího souvislostí, v případě diplomantky nejen jedné inscenace, ale i celého socio – kulturního kontextu, ve kterém se místo jejího působení nachází. Rád bych v této souvislosti připomněl, jak Jiří Havelka – ostatně v diplomové práci několikrát citovaný – charakterizuje jednotlivé oblasti studentského výzkumu:

„(1) Z jakého implicitního nebo explicitního kontextu, případně pojetí světa umělec vychází a proč? (2) Ptá se na použitou metodu a její principy. (3) Ptá se, jak umělecký proces sám a jak jednotlivá představení či performance působí na autora a okolí.“¹

Předložená diplomová práce toto zadání – v rámci daných možností – beze zbytku naplňuje. Přestože Andrea Berecková vychází především z vlastní zkušenosti, není způsob její argumentace sebestředný. Vždy se snaží o nadhled, tam, kde je to možné, uvádí pro srovnání další zdroje.

Diplomová práce svědčí o tom, že je schopná nejen samostatného dramaturgického myšlení, ale – v souvislosti s ním – i pronikavé osobní reflexe. Jinými slovy: za důležité považuji propojení otázek profesního a osobního rozvoje. Zvláště cenný mi připadá celkový přístup: nehledá pouze chyby a nedostatky (osobní, školní), ale chápe je jako výzvu; nesnaží se skutečnost negovat, nýbrž usiluje o syntézu. Je to případ poučeného dotazování, přesah z profesní do osobní roviny je zde nejen důsledný, ale i naprosto otevřený. Z výše uvedených důvodů doporučuji předloženou diplomovou práci k obhajobě.

1

Havelka, Jiří: Vývoj a směřování katedry. In: Stabilita v pohybu, Praha, AMU, 2020, s.20-21, Creative Commons BY-SA 4.0,

Kvalifikační diplomovou práci k obhajobě doporučuji – ~~nedoporučuji~~.

Datum: 8.9. 2020

.....
p o d p i s